

2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: Je tak vnútroštátny súd povinný konať z úradnej moci alebo iba v prípade, že niektorý z účastníkov konania výslovne namieta porušenie práva Únie?
3. Môžu sa článok 26 ods. 2 ZFEÚ, články ZFEÚ 35 a 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že sú v rozpore s právnou úpravou členského štátu, ktorú obsahujú články 24/C a 24/D zákona o všeobecnom daňovom konaní, ak v zmysle tejto právnej úpravy maďarská obchodná spoločnosť, ktorá vykonáva svoju obchodnú činnosť sčasti v iných členských štátoch Európskej únie, nemôže prijať do zamestnania ako štatutára maďarského občana, ktorý bol predtým štatutárom v inej obchodnej spoločnosti, ktorá vykonáva činnosť na vnútornom trhu iba na základe toho, že tejto inej obchodnej spoločnosti vznikol určitý daňový dlh, ak sa vznik takéhoto dlhu nepripisuje uvedenému maďarskému občanovi v jeho postavení bývalého štatutára?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kúria (Maďarsko) 12. mája 2014 – Weltimmo s.r.o/Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Vec C-230/14)

(2014/C 245/07)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kúria

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Weltimmo s.r.o

Žalovaný: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 28 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov⁽¹⁾ (ďalej len „smernica o ochrane údajov“) vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava členského štátu sa môže na území tohto štátu uplatniť na prevádzkovateľa usadeného výlučne v inom členskom štáte, ktorý prevádzkuje internetovú stránku sprostredkujúcu nehnuteľnosti a ponúka formou inzercie okrem iného nehnuteľnosti nachádzajúce sa na území prvého uvedeného členského štátu, pričom vlastníci nehnuteľností poskytli svoje osobné údaje prostredku (serveru) na uskladnenie a spracovanie údajov, ktorý patrí prevádzkovateľovi internetovej stránky a nachádza sa v inom členskom štáte?
2. Má sa článok 4 ods. 1 písm. a) smernice o ochrane údajov vzhľadom na jej odôvodnenia 18 až 20 a jej článok 1 ods. 2 a článok 28 ods. 1 vykladať v tom zmysle, že Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (ďalej len „Úrad na ochranu údajov“) nemôže uplatniť maďarský zákon o ochrane údajov ako vnútroštátne právo na prevádzkovateľa internetovej stránky sprostredkujúcej nehnuteľnosti usadeného výlučne v inom členskom štáte, a to ani v prípade, ak tento prevádzkovateľ ponúka formou inzercie okrem iného maďarské nehnuteľnosti, ktorých vlastníci poskytli – pravdepodobne z územia Maďarska – údaje o svojich nehnuteľnostiach prostredku (serveru) na uskladnenie a spracovanie údajov, ktorý patrí prevádzkovateľovi internetovej stránky a nachádza sa v inom členskom štáte?
3. Je pre účely výkladu relevantné, že služba poskytovaná prevádzkovateľom údajov, ktorý prevádzkuje internetovú stránku, smeruje na územie iného členského štátu?
4. Je pre účely výkladu relevantné, že údaje o nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa na území iného členského štátu a osobné údaje vlastníkov boli skutočne odovzdané z územia tohto iného členského štátu?
5. Je pre účely výkladu relevantné, že osobné údaje súvisiace s uvedenými nehnuteľnosťami sú osobnými údajmi občanov iného členského štátu?
6. Je pre účely výkladu relevantné, že vlastníci spoločnosti usadenej na Slovensku majú bydlisko v Maďarsku?

7. Ak z odpovedí na predchádzajúce otázky vyplynie, že maďarský Úrad na ochranu údajov môže prejednať vec, no nemôže uplatniť vnútroštátne právo, ale musí uplatniť právo členského štátu sídla, má sa článok 28 ods. 6 smernice o ochrane údajov vykladať v tom zmysle, že maďarský Úrad na ochranu údajov môže vykonávať právomoci stanovené v článku 28 ods. 3 smernice o ochrane údajov len v súlade s právnymi predpismi členského štátu sídla, a preto nie je oprávnený uložiť pokutu?
8. Možno vychádzať z toho, že pojem „adatfeldolgozás“ [správa údajov] použitý tak v článku 4 ods. 1 písm. a), ako aj v článku 28 ods. 6 [maďarského znenia] smernice o ochrane údajov je totožný s pojmom „adatkezelés“ [spracovanie údajov] použitým v terminológii uvedenej smernice?

(¹) Ú. v. EÚ L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/1015, s. 355.

Žaloba podaná 12. mája 2014 – Európska komisia/Holandské kráľovstvo

(Vec C-233/14)

(2014/C 245/08)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. van Beek a C. Gheorghiu)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje,

- určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že možnosť uplatniť zľavu z cestovného pri využívaní prostriedkov verejnej dopravy pre študentov, ktorí v Holandsku absolvujú svoje štúdium, obmedzila na študentov, ktorí sú v Holandsku zapísaní na súkromnej alebo verejnej vzdelávacej inštitúcii a študentov z iných členských štátov, ktorí v Holandsku vykonávajú pracovnú činnosť alebo v tomto štáte nadobudli povolenie na trvalý pobyt, si nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 18 ZFEÚ (v spojení s článkami 20 a 21 ZFEÚ), ako aj z článku 24 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES (¹) o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov,
- zaviazať Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Kým holandskí študenti môžu v prostriedkoch verejnej dopravy využívať študentskú kartu (tzv. „OV-studentenkaart“), ktorá im v Holandsku umožňuje využívať prostriedky verejnej dopravy zadarmo alebo za znížené cestovné, študenti z iných členských štátov, ktorí v Holandsku nevykonávajú pracovnú činnosť alebo tu nezískali povolenie na trvalý pobyt, musia za využívanie týchto prostriedkov zaplatiť cestovné v plnej výške.
2. Podľa názoru Komisie majú holandské zákonné ustanovenia za následok priamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, pretože s občanmi EÚ, ktorí nie sú občanmi Holandska, sa zaobchádza menej priaznivo ako s holandskými občanmi. Holandsko si preto nesplnilo svoje povinnosti vyplývajúce z článku 18 ZFEÚ v spojení s článkami 20 ZFEÚ a 21 ZFEÚ.
3. O diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti ide ďalej vtedy, ak vnútroštátna právna úprava, hoci je formulovaná neutrálne, v skutočnosti znevýhodňuje podstatne vyššie percento určitých osôb, ibaže je rozdielne zaobchádzanie odôvodnené objektívnymi faktormi, ktoré sa netýkajú diskriminácie na základe štátnej príslušnosti.